

Nr 26.

Ankom till riksdagens kansli den 31 mars 1933 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om tilläggstull å lösa glas till isoleringsflaskor och kompletta isoleringsflaskor.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Leffler* väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 209, har hemställts, »att riksdagen dels ville besluta såsom tillägg till den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 nr 316 fogade tulltaxan, att varor av nedannämnda slag, vilka införas från utlandet, skola efter nedan angivna grunder beläggas med tilläggstull.

Statis- tiskt nr		Tull för 100 kg. kr.	Tilläggs- tull	Tulltaxe- nr
1308	andra slag, härunder inbegripna flaskor, försedda med flätning eller annan beklädnad, som icke utgör emballage, samt flaskor med i prydnadssyfte åstadkommen beläggning eller annan sammansättning med oädel metall; ävensom färdiga, lösa glas till s. k. isoleringsflaskor och kompletta isoleringsflaskor..... N	60: —	90: —	714

dels förklara att nämnda tillägg till tulltaxan skall gälla från och med den dag Kungl. Maj:t bestämmer».

Isoleringsflaskor (termosflaskor) och färdiga, lösa glas till sådana flaskor hänföres för närvarande till tulltaxenummer 714 (stat. nr 1308): flaskor och burkar, andra slag etc. med en tull av 60 kronor för 100 kilogram. Enligt motionärens yrkande skulle dessa flaskor och till desamma avsedda lösa glas ävensom övriga till tulltaxenummer 714 hänförliga flaskor och burkar åsättas en tilläggstull av 90 kronor för 100 kilogram, varigenom den sammanlagda tullen å ifrågavarande artiklar skulle komma att uppgå till 150 kronor för 100 kilogram.

Den av motionären till stöd för förslaget förebragta motiveringen hänför sig uteslutande till frågan om tilläggstull å isoleringsflaskor och färdiga, lösa glas till dylika flaskor. Motiveringen är i huvudsak följande:

Det normala priset för termosglas, i så stora partier som hela vagnslaster, gällde före kriget, närmare bestämt 1914, 58 pfg per styck. Då fanns ännu ej någon industri på området i Sverige. År 1915 anlades den första svenska fabriken. År 1919 funnos ej mindre än 7 isoleringsflaskfabriker, men 5 av dessa hava sedermera nödgats avveckla till följd av övermäktig utländsk konkurrens.

Efter kriget började tyska fabriker på allvar att konkurrera och priset sjönk hastigt. Från att under kriget hava varit uppe i över 2 kronor per styck, var det snart lägre än förkrigspriset och gällde under åren 1923—1929 i genomsnitt omkring 45 pfg. Sedan år 1930 har priset gått ned ytterligare. Omedelbart efter guldmyntfotens upphävande inträdde visserligen någon lättnad, men priset föll dock snart katastrofalt. Tyska fabrikanter offererade för närvarande dessa isoleringsglas, som före kriget kostade 58 pfg, för 20 pfg per styck och kompletta flaskor — isoleringsglas med hylsa — för 30 pfg per styck. Dessa priser stode ej i rimlig proportion till de verkliga framställningskostnaderna, utan måste, efter allt att döma, ren dumping föreligga.

Priset å råglas vore för dagen vid svenskt glasbruk, för ett ytter- och ett innerglas, 18 öre per par. Dessa båda råglas förädlades till ett termosglas. Arbetslönerna härför ginge till cirka 10 öre per styck och andra kostnader såsom bräckage, gasförbrukning, silverniträt, elektrisk kraft och emballage m. m. till cirka 12 öre. Således vore kalkylen för dagen cirka 40 öre per styck för $\frac{1}{2}$ liters storleken.

Även om man räknade med betydligt lägre arbetslöner i Tyskland, ända ned till hälften, låge dock de priser, som offererades därifrån, betydligt under framställningskostnaderna. Om de två återstående svenska fabrikena skulle tvingas nedlägga sin rörelse, skulle minst 150 arbetare bli arbetslösa. Skulle däremot industrien erhålla det skydd, som nu begärdes, komme icke blott de, som nu arbetade inom industrien, att få behålla sin anställning utan även ökad sysselsättning kunna beredas. När normala tider en gång återkomme, borde export av termosflaskor kunna ske i ganska stor omfattning.

Om tullförhöjningen beviljades, syntes minutpriset ej därför komma att höjas, enär skillnaden mellan det tyska och det svenska priset i regel stannade hos importörerna.

Införseln till Sverige av till stat. nr 1308 hänförliga flaskor och burkar omfattade åren 1930—1932 följande kvantiteter och värden:

	Kvantitet kg.	Värde kr.
1930.....	170,729	497,199
1931.....	139,384	358,447
1932 (prelim. uppgift).....	110,097	.

Under nämnda år utfördes av samma varuslag 1,386, 2,451 och 3,171 kilogram.

Isoleringsflaskor och färdiga, lösa glas till dylika flaskor redovisas icke särskilt för sig i handelsstatistiken.

De upplysningar, som utskottet erhållit angående importpriset å isoleringsflaskor, giva tydligt vid handen, att detta icke står i rimligt förhållande till de verkliga tillverkningskostnaderna. Med beaktande härav och då inga inhemska intressen av större betydelse därigenom skulle trädas för nära, har utskottet funnit sig böra tillstyrka, att isoleringsflaskor och färdiga, lösa glas till dylika flaskor beläggas med tilläggstull. Denna bör emellertid enligt utskottets uppfattning skäligen bestämmas till 60 kronor för 100 kilogram i stället för, såsom motionären föreslagit, 90 kronor för 100 kilogram.

Det av motionären framställda yrkandet innefattar förslag om införande av tilläggstull jämväl å övriga till tulltaxenummer 714 (stat. nr 1308) hänförliga slag av flaskor och burkar. Som några skäl härför icke blivit anförda, har utskottet ansett sig böra avstyrka motionärens förslag i denna del.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, i anledning av motionen II: 209 av herr Leffler, besluta såsom tillägg till gällande tulltaxa, att vid införsel från utlandet av varor av nedan nämnda slag skall från och med dag Kungl. Maj:t bestämmer utöver tull, som stadgas i tulltaxan, utgå tilläggstull på sätt nedan sägs:

Tulltaxe- nr	Statistiskt nr	V a r u s l a g	Tilläggstull för 100 kg kronor
ur 714	ur 1308	Isoleringsflaskor även- som färdiga, lösa glas därtill N	60: —

Stockholm den 31 mars 1933.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Boman, Ericson i Obergå, Åström, Jönsson i Boa, Lövgren i Boden, Björklund, Nylander i Stockholm, Ericson i Boxholm, Lithander, Wahlmark, Forssberg, Wijkström, Larsson i Örbyhus, Hjalmarsson, Rosén, Werner i Hultsfred, Eklund, Heiding och Ljunggren.